

Bille: Da den høitkerede Justitsminister havde holdt sit første Foredrag, glædede jeg mig over, at det tilsidt var kommet dertil, at den Mand, der havde hvilet under Vægten af en saadan Anklage, havde fundet, at Diebliffet var kommet til med *Alvor* og *No* og med Stræben efter Fuldstændighed at klare sit hele Forhold til denne Sag; thi sjøndt Kælligheden gjentagne Gange har været der, er den bleven stødt tilbage paa en saadan Maade, at netop denne Adfærd i høi Grad maatte bestyrke det Indtryk, man oprindeligt havde modtaget. Hvad angaaer min Mening om de factiske Dplysninger, der ere fremkomne fra Justitsministerens Side, da skal jeg senere komme tilbage dertil; men jeg har her villet udtale, at den Form, hvorunder han gav Meddelelserne i sit første Foredrag, forekom mig i det Hele at være Sagen og hans Stilling til den værdig. Vel savnede jeg ikke nogen af disse Bestræbelser efter at vinde Velvillie, hvormed Justitsministeren er saa rundhaandet, og som han udstrøer bestomere, jo farligere hans Stilling er, i Haab om derved at skaffe sig Bistand af dem, der vel see, at det ikke vil være let overalt at følge ham, men som nok kunne være tilbøjelige til at fjernere liggende Betragtninger at hde ham Beskyttelse (*Tscherning: Hør!*), ja netop Beskyttelse, thi dette er Forholdet, og den ærede Rigsdagsmand, der er saa ivrig i at raabe „*Hør*“, er netop en af dem, som udstrække deres Beskyttelse over Justitsministeren (*Tscherning: Ja, over alle ærlige Mennesker!*), og det ærede Medlem forudsætter ubetinget, at Ministeren er den Ærlige, hvori ligger, at alle de, hvis Fremstilling afviger fra Justitsministerens, ere uærlige. Det ærede Medlem maa vel huske paa, at naar vi Andre staae her og sige, at vi ikke tør sælde nogen Dom efter de Kjendsgjerninger, vi have liggende for os, er det lidet vel betænkt af et af vore ældste Medlemmer at møde her med en færdig Dom.

Jeg vender tilbage til Justitsministeren, der ikke i sit første Foredrag var ganske fri for at udkafe denne Art Bestræbelser efter at vinde Velvillie, men jeg indrømmer, at i denne Tale søgte han at finde en *Tone*, der var Sagen værdig. Den ærede Justitsminister har imidlertid i den senere Tale forladt det gode Spor

og er vendt tilbage til en *Tone*, som det forekommer mig, at han tilsidt maatte finde upassende, efterat han nu sidder alene paa den Plads, hvor der før har siddet Flere (*Bisald fra Tilhørerpladsen*). . . .

Formanden: Jeg maa gjentage min tidligere Opfordring til Tilhørerne, og dertil søie en Advarsel om, at efterkomme den, da jeg ellers er pligtig til at træffe andre Forholdsregler for at tilveiebringe den fornødne *No* for Forhandlingen.

Bille: Jeg haaber, at disse Afbrydelser ikke ville forstyrre mig og drage mig hen til Betragtninger, der ligge fjernt fra Sagen; det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds vilde vistnok kunne bidrage til, at man undgik denne Art Digressioner, dersom han for sit Vedkommende vilde opfylde Formandens Begjæring, thi han er ved sin hele Adfærd meget generende for Talere her bagved. — Den ærede Minister gik i dette Foredrag vidt i den nævnte Retning; han søgte at vinde sine Tilhørere ved mange Midler. Han udviklede for dem, at Embedsmænd skulde blive hjemme og passe deres Gjærning og ikke gaae ud og drive Agitationer paa fremmede Steder (*Stemmer: Hør!*), og dette blev hilset med de samme „*Hør*“, som nu lyde, og fra de samme Medlemmer. Den ærede Minister talte fremdeles om, hvorledes man ved Besættelsen af Statsembeder ikke kunde see hen til Ancienniteten og saadanne gamle forældede Regler, men kun til, hvorledes hver enkelt Embedsmand passede bedst til hvert enkelt Embede; dette var atter en af de Sætninger, der blev hilst med *Bisald*. Ja, han gik endogsaa videre, og forklarede, at dersom han var kommen noget dybt ind med en af de Medlemmænd, der ere saa uhyggelige i denne Sag, saa var det, fordi han var saa jevn og folkelig og tilbøjelig til at behandle den simple Mand med Smødekønnen, og atter løb her de samme velvillige „*Hør*“ fra disse Medlemmers Side, der virkelig i Justitsministeren see et Mønster paa en fri og folkelig Minister, en Minister, der er Lighedens og Frihedens bedste Talsmand i vort Fædreland.